

UCHWAŁA NR XV/123/2020

**Rady Gminy Borkowice
z dnia 27 maja 2020 r.**

**w sprawie: udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Rejonowego w Przysusze
w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi
oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8.03.1990 r. o samorządzie gminnym (jt. Dz.U. 2020r poz. 713) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30.08.2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz.U.2019r poz. 2325) uchwała się, co następuje:

§ 1

1.Rada Gminy Borkowice przekazuje do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu odpowiedź na skargę Prokuratora Rejonowego w Przysusze, znak: PR Pa 52.2019 z dnia 30 marca 2020 r. (data wpływu: 02.04.2020r.) na uchwałę Nr IX/68/2019 Rady Gminy Borkowice z dnia 30 października 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty - z wnioskiem o oddalenie skargi.

2.Treść odpowiedzi na skargę stanowi załącznik do uchwały.

§ 2

Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Borkowice celem przekazania skargi wraz z odpowiedzią na skargę i niniejszą uchwałą Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu.

§ 3

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mirosław Długosz

Borkowice, 27.05.2020r

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu
ul. Słowackiego 7
26 – 600 Radom**

skarżący: Prokurator Rejonowy w Przysusze
ul. Radomska 24, 26-400 Przysucha
NIP 796 110 04 85

organ: Rada Gminy Borkowice
ul. księdza Jana Wiśniewskiego 42
26 – 422 Borkowice
NIP 601 00 85 857
Regon 670223540

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

Na podstawie art. 54 § 2 ustawy z 30.08.2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (j.t. Dz. U. z 2019r., poz. 2325)

Rada Gminy Borkowice przekazuje wraz z niniejszą odpowiedzią skargę Prokuratora Rejonowego w Przysusze z dnia 30.03.2020r /data wpływu 02.04.2020r./ na Uchwałę Nr IX/68/2019 Rady Gminy Borkowice z dnia 30 października 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki takiej opłaty i wnosi o oddalenie skargi .

Uzasadnienie

W dniu 02.04.2020r wpłynęła do organu skarga Prokuratora, którą skierował za pośrednictwem Rady Gminy do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego Wydział VIII Zamiejscowy w Radomiu na Uchwałę Nr IX/68/2019 Rady Gminy Borkowice z dnia 30 października 2019 r. w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia stawki takiej opłaty, wnosząc o stwierdzenie nieważności w/w w całości.

Skarżący zarzucił istotne naruszenie przepisów prawa materialnego, a mianowicie:

1. art. 4 ust. 3 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461 – określanej dalej jako u.o.a.n.) art. 2 i 94 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 42 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 509 ze zm.) poprzez wadliwe określenie w § 4 ust. 3 uchwały dwóch terminów określających wejście w życie przedmiotowej uchwały;

2. art.6j ust.2a w zw. z art. 6j ust.2 ustawy z dnia 13 września 1996r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2016 r. poz. 250) polegające na zróżnicowaniu w §1 stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalonej metodą od gospodarstwa domowego, według nieprzewidzianego w ustawie kryterium liczby osób w gospodarstwie domowym.

Skarga jest nieuzasadniona.

Ad 1.

Zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego na obszarze działania Rady Gminy Borkowice. Powołane przez Skarżącego przepisy stanowią, że:

1. art. 4 ust. 3 u.o.a.n. - *przepisy porządkowe wchodzi w życie po upływie trzech dni od dnia ich ogłoszenia. W uzasadnionych przypadkach przepisy porządkowe mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż trzy dni, a jeżeli zwłoka w wejściu w życie przepisów porządkowych mogłaby spowodować nieodwracalne szkody lub poważne zagrożenia życia, zdrowia lub mienia, można zarządzić wejście w życie takich przepisów z dniem ich ogłoszenia.*

2. art. 14 ust. 1 u.o.a.n. - *przepisy porządkowe ogłasza się w drodze obwieszczeń, a także w sposób zwyczajowo przyjęty na danym terenie lub w środkach masowego przekazu.*

Cytowane przepisy dotyczą przepisów porządkowych (wynika to z powołania w podstawie zarzutu art. 4 ust. 3 i 14 ust. 1 u.o.a.n. dotyczącym przepisów porządkowych). Tymczasem z art. 40 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym wynika, że w zakresie nieuregulowanym w odrębnych ustawach lub innych przepisach powszechnie obowiązujących rada gminy może wydawać przepisy porządkowe, jeżeli jest to niezbędne dla ochrony życia lub zdrowia obywateli oraz dla zapewnienia porządku, spokoju i bezpieczeństwa publicznego. Oznacza to, że zaskarżona uchwała jest aktem prawa miejscowego, nie stanowi zaś przepisów porządkowych, a zatem art. 4 ust. 3 i art. 14 ust. 1 u.o.a.n. nie znajduje w przedmiotowej sprawie zastosowania.

3.Art. 4 ust. 1 u.o.a.n. stanowi, że *akty normatywne, zawierające przepisy powszechnie obowiązujące, ogłaszane w dziennikach urzędowych wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ich ogłoszenia, chyba że dany akt normatywny określi termin dłuższy.*

Art. 13 pkt. 2 u.o.a.n. stanowi, że akty prawa miejscowego stanowione przez organ gminy ogłasza się w wojewódzkim dzienniku urzędowym.

W zaskarżonej uchwale w § 5 uregulowano termin wejścia w życie uchwały: *Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego i wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z mocą od dnia 1 stycznia 2020 r.* Przedmiotowa uchwała została ogłoszona w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego w dniu 08 listopada 2019.(poz. 126663). Przy czym wymagane *vacatio legis* dla takiego aktu to co najmniej czternaście dni. Termin *vacatio legis* przyjęty przez Radę Gminy Borkowice w zaskarżonej uchwale nie jest krótszy niż 14 dni.

Wbrew twierdzeniom Skarżącego w § 5 zaskarżonej uchwały nie wprowadzono rozróżnienia terminów „wejście w życie uchwały” i „uzyskanie przez uchwałę mocy”. Użycie dwóch różnych terminów w § 5 zaskarżonej uchwały nie wprowadza jakichkolwiek sprzeczności wewnętrznych, które nie zostały przez Radę wyjaśnione, a także nie wprowadza w błąd. W § 5 zaskarżonej uchwały postanowiono, iż „uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego, a zatem

weszłaby ona w życie w dniu 23 listopada 2019r (a nie 22 listopada 2019r - jak zarzuca w Skardze Skarżący), gdyby nie zapis „z mocą od dnia 1 stycznia 2020 r.” A zatem obligatoryjne vacatio legis, o którym stanowi art. 14 ust. 1 u.o.a.n. jest dłuższe niż 14 dni, bowiem wynosi 39 dni (od 23 listopada 2019r do 31 grudnia 2019r włącznie). Brak jest zatem podstaw do stwierdzenia, że w niniejszej sprawie zachodzą jakiegokolwiek niejasności. Rada Gminy Borkowice wyraźnie wskazała, że data wejścia w życie nie może być wcześniejsza niż 1 stycznia 2020 r. Wskazać także należy, że taki zapis ma charakter powszechny i stosowany jest w wielu aktach prawa miejscowego. Nie jest kwestionowany przez Wojewodę Mazowieckiego, sprawującego ustawowy nadzór nad samorządem gminnym, ani przez Regionalną Izbę Obrachunkową, ani przez Redakcję Dziennika Urzędowego Województwa Mazowieckiego.

4. W ocenie Organu § 5 zaskarżonej uchwały nie narusza art. 4 ust. 1 u.o.a.n, gdyż data wejścia w życie aktu prawa miejscowego, pomimo użycia dwóch terminów, nie zawiera wewnętrznej sprzeczności oraz nie wprowadza w błąd. Mając na uwadze datę publikacji uchwały w Dzienniku Urzędowym Województwa Mazowieckiego oraz wprowadzenie do § 5 uchwały zapisu „z mocą obowiązującą od 1 stycznia 2020 roku” nie ma wątpliwości, że uchwała zaczęła obowiązywać od 1 stycznia 2020r, a zarzuty Skarżącego są bezzasadne, również z tego powodu, że we wniesionej skardze Skarżący zarzuca naruszenie przepisów art. 4 ust. 3 i 14 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2000 roku o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych dotyczących przepisów porządkowych, które w przedmiotowej sprawie nie znajdują zastosowania.

5. Działając z daleko posuniętej ostrożności procesowej - o ile Sąd nie podzieliłby przedstawionej argumentacji - Organ wskazuje, że wniosek Skarżącego o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały jest bezpodstawny, nieadekwatny i nieproporcjonalny do przedstawionych zarzutów Skargi i ich uzasadnienia. W ocenie Organu, w sytuacji uznania przez Sąd, że § 5 zaskarżonej uchwały dotknięty jest wadą w zakresie promulgacji aktu prawa miejscowego, zasadnym będzie stwierdzenie nieważności § 5 zaskarżonej uchwały w zakresie określenia: " po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, z mocą" (podobnie WSA w Łodzi w wyroku z dnia 21.11.2019 r., sygn. akt I SA/Łd 675/19, *LEX nr 2748957*).

Ad 2.

1. Skarżący zarzucił naruszenie art. 6j ust. 2a w zw. z art. 6j ust. 2 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (tekst jedn. Dz. U. z 2016, poz. 250; zwanej dalej: „u.u.c.p.g.”) polegające na zróżnicowaniu w §1 stawek opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, ustalonej od gospodarstwa domowego, według nieprzewidzianego w ustawie kryterium liczby osób w gospodarstwie domowym. W jego ocenie Rada Gminy Borkowice wprowadziła nieznaną ustawie dodatkowe kryterium podziału gospodarstwa domowego na kategorie zależne od liczby osób w nich zamieszkujących i zróżnicowanie na tej podstawie wysokości stawki opłaty.

2. Art. 6j. ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach stanowi, że

1. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi stanowi iloczyn:

1) liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość, lub

2) ilości zużytej wody z danej nieruchomości, lub

3) powierzchni lokalu mieszkalnego

- oraz stawki opłaty ustalonej na podstawie art. 6k ust. 1.

2. W przypadku nieruchomości, o której mowa w art. 6c ust. 1, rada gminy może uchwalić jedną stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego.

2a. Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty.

3. Skarżący powołuje się na wyrok WSA w Łodzi z dnia 29 listopada 2016 r., sygn. akt I SA/Łd 857/16. W uzasadnieniu WSA stwierdza, że w art. 6j ust. 2 u.u.c.p.g. ustawodawca zawarł zamknięty katalog przesłanek (kryteriów) różnicowania opłat. Niemniej jednak wyrok ten dotyczy zupełnie odmiennego stanu faktycznego. Nie można zgodzić się z zasadnością tezy Skarżącego, albowiem wyraźnie w § 1pkt. 1 uchwały postanowiono, że dokonuje się wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie w/w odpadami od gospodarstwa domowego, natomiast ilość osób wchodzących w skład danego gospodarstwa domowego zamieszkujących na danej nieruchomości ma znaczenie dla ustalenia stawki opłaty, co wyraźnie dopuszcza ustawa w ust. 2 i 2a art. 6j ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Rada gminy może stosować łącznie różne kryteria różnicujące stawki opłaty (art. 6j ust. 2a in fine np. wyrok NSA z dnia 22 stycznia 2016 r sygn akt II FSK 3231/15: Organ może zróżnicować stawkę opłat zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 6j ust. 2a u.c.p.g., zarówno w przypadku wyboru metody określonej w art. 6j ust. 1, jak i w art. 6j ust. 2 *LEX nr 2033618*. Również wyrok NSA z dnia 9 lutego 2017 r. sygn. akt II FSK 3081/16: zgodnie z art. 6j ust. 2a u.c.p.g. rada gminy może - lecz nie musi - zróżnicować stawki opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w zależności od wyliczonych w ww. przepisie kryteriów. Organowi temu pozostawiono swobodę: zróżnicowanie stawek opłaty lub zaniechanie tego. *LEX nr 2204551*).

4. Szczegółowo wyjaśnił to Naczelny Sąd Administracyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 stycznia 2016 r. sygn. akt II FSK 3231/15, w którym „podziela pogląd wyrażony przez tut. Sąd w wyroku z dnia 6 października 2015 r., sygn. akt II FSK 1797/15 (treść orzeczenia dostępna na stronie <http://orzeczenia.nsa.gov.pl>). Pomimo tego, że powołany wyrok dotyczył stanu prawnego obowiązującego przed dniem 1 lutego 2015 r., to jednak jego tezy - w szczególności dotyczące wykładni art. 6j ust. 2a - pozostają nadal aktualne. Zatem w ślad za przywołanym wyrokiem, w pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że ustawą z dnia 25 stycznia 2013 r. o zmianie ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach zmodyfikowano rozwiązania wprowadzone pierwotnie przez u.c.p.g. Zgodnie z art. 1 pkt 2 lit. b ustawy nowelizującej, dodano do art. 6j u.c.p.g. ust. 2a, o następującej treści: "Rada gminy może zróżnicować stawki opłaty w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy". Kolejna nowelizacja miała miejsce w dniu 2 lutego 2015 r. i odzwierciedlała w szczególności wyrok Trybunału Konstytucyjnego, którym z dniem 19 grudnia 2013 r. - art. 6k ust. 1 w zakresie, w jakim nie przewiduje maksymalnej wysokości opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi, został uznany za niezgodny z art. 84 i art. 217 Konstytucji RP (pkt 5 wyroku TK z dnia 28 listopada 2013 r. - Dz. U. z 2013.1593).

Natomiast przepis art. 6j ust. 2a zachował swoje dotychczasowe brzmienie. Zatem wbrew stanowisku WSA w Łodzi, rada miejska była uprawniona do wyboru metody ustalania opłaty na podstawie art. 6j ust. 2 u.c.p.g., przy jednoczesnym zróżnicowaniu stawek opłaty z uwagi na liczbę mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość. Taki był m.in. cel włączenia do art. 6 u.c.p.g. ustępu oznaczonego jako 2a. Do wniosku takiego prowadzi także analiza treści art. 6k ust. 1 tej ustawy, w którym mowa o ustaleniu stawki opłat, bez różnicowania tego pojęcia na potrzeby wyboru metody. Oznacza to, że organ będzie mógł zróżnicować stawkę opłat zgodnie z kryteriami wskazanymi w art. 6j ust. 2a cyt. ustawy, zarówno w przypadku wyboru metody określonej w art. 6j ust. 1, jak i w art. 6j ust. 2. Trafnie zwrócił uwagę kasator, iż za taką wykładnią przemawia także systematyka ustawy i umiejscowienie omawianego przepisu w regulacji dotyczącej różnicowania stawek opłat. Co istotne, regulacja dotycząca możliwości "różnicowania stawki opłat w zależności od powierzchni lokalu mieszkalnego, liczby mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, odbierania odpadów z terenów wiejskich lub miejskich, a także od rodzaju zabudowy" zawarta została w treści art. 6j ust. 2a, a więc bezpośrednio po art. 6j ust. 1 i 2 u.c.p.g. Błędny i pozbawiony racjonalnego uzasadnienia jest zatem pogląd, wyrażony w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, że możliwość różnicowania stawek opłat przez organ samorządowy dotyczy wyłącznie metody określonej w art. 6j ust. 1 u.c.p.g.

Reasumując, wykładnia literalna powołanych powyżej przepisów dostarcza argumentów podważających ocenę sformułowaną przez Sąd pierwszej instancji w odniesieniu do spornego zagadnienia. Warto także zwrócić uwagę na argumenty natury funkcjonalnej i celowościowej, których dostarcza ocena treści materiałów przygotowanych w toku procesu legislacyjnego. W uzasadnieniu projektu ustawy nowelizującej (druk nr 1000 Sejmu RP VII kadencji), wyraźnie stwierdzono, że projekt "ma na celu wprowadzenie rozwiązań umożliwiających gminom racjonalną i elastyczną politykę w zakresie ustalania opłat za odbieranie odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i gospodarowania tymi odpadami". W dalszej części tego dokumentu stwierdzono, że "proponowana w art. 1 w pkt 2 lit. a i b noweli zmiana w art. 6j ustawy ma na celu umożliwienie gminom wyboru różnych metod ustalania opłat dla poszczególnych części obszaru gmin (np. części wyposażonej w wodociągi - według zużycia wody, natomiast co do pozostałego obszaru - według innej metody). Obecnie obowiązujące przepisy pozwalają na wybór jednolitej metody na całym obszarze gminy. Uregulowanie takie spotkało się z krytyką ze strony samorządów, które oceniają je jako rozwiązanie niepozwalające na elastyczne podejście do wyboru metody dostosowanej do warunków występujących w poszczególnych częściach terenu gminy". Należy również zaznaczyć, że w odpowiedzi na interpelację poselską nr 23992, Minister Środowiska zawarł pogląd, że: "gmina ma możliwość dużej elastyczności w uchwalaniu opłat za gospodarowanie odpadami komunalnymi, m.in. możliwe jest ustalenie przy metodzie opłaty zależnej od gospodarstwa domowego, że powyżej określonej liczby osób w gospodarstwie domowym opłata za gospodarowanie odpadami komunalnymi nie będzie rosła (co może mieć zastosowanie przy promowaniu wielodzietności). Możliwe jest również stosowanie dopłat dla właścicieli nieruchomości, którzy spełniają ustalone przez radę gminy kryteria, co również może mieć zastosowanie przy ochronie rodzin wielodzietnych". Podobne argumenty, przedstawione zostały na posiedzeniu Komisji Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa oraz Komisji Samorządu Terytorialnego i Polityki Regionalnej Sejmu RP VII Kadencji z dnia 3

stycznia 2013 r. Dodatkowo, na rozprawie przed NSA w dniu 22 stycznia 2016 r., pełnomocnik Gminy (...) przedłożył pismo Ministra Środowiska z dnia (...) (stanowiące odpowiedź na zapytanie Burmistrza Urzędu Miejskiego w (...)), w którym, odnosząc się do treści art. 6j ust. 2a u.c.p.g., wyrażono pogląd, iż "ust. 2a odnosi się również do ustalenia stawki od gospodarstwa domowego". Nie należy - rzecz jasna - traktować tych dokumentów jako jedyne źródła poznania intencji ustawodawcy, jednak w przekonaniu Naczelnego Sądu Administracyjnego, mogą one ogrywać istotną rolę w procesie wykładni. Konkluzje płynące z analizy tych materiałów dostarczają argumentów za określonym rozumieniem celu czy też funkcji danego przepisu bądź całej konstrukcji prawnej, a nadto boni iudicis est lites dirimere (dobrego sędziego cechuje umiejętność łagodzenia sporów). Lektura uzasadnienia projektu ustawy nowelizującej, a także innych dokumentów, na które powołał się autor skargi kasacyjnej, nie pozostawia wątpliwości, że celem wprowadzenia do ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach m.in. art. 6j ust. 2a - było uelastycznienie i zrjonalizowanie polityki gmin w zakresie ustalania opłat za odbieranie odpadów komunalnych i gospodarowania tymi odpadami. Możliwość różnicowania stawki opłaty, przewidziana *expressis verbis* w art. 6j ust. 2a jest narzędziem pozwalającym na prowadzenie takiej właśnie polityki. Dlatego zróżnicowanie przez Radę stawek w zależności od ilości osób zamieszkujących nieruchomość, wchodzących w skład danego gospodarstwa domowego jest uzasadnione i uprawnione"

5. W ocenie Organu określenie metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi w w/w sposób jest prawidłowe. Rada gminy dokonała zróżnicowania stawki opłaty w oparciu o liczbę mieszkańców zamieszkujących nieruchomość, a zatem z uwzględnieniem kryterium z art. 6j ust. 2 i 2a u.u.c.p.g. Z treści § 1 zaskarżonej uchwały, która brzmi:

„§ 1. Dokonuje się wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi od gospodarstwa domowego z uwzględnieniem liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość i ustala stawkę w następujący sposób:

1. stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny wynosi 11 zł miesięcznie od osoby w gospodarstwie domowym, gdy na danej nieruchomości zamieszkuje nie więcej niż 3 osoby.

2. stawka opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi zbieranymi i odbieranymi w sposób selektywny wynosi 40 zł od gospodarstwa domowego, gdy na danej nieruchomości zamieszkuje 4 osób i więcej.

3. jeżeli odpady komunalne nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi podwyższa się do kwoty 22 zł miesięcznie od osoby w gospodarstwach domowych, gdy na danej nieruchomości zamieszkuje nie więcej niż 3 osoby.

4. jeżeli odpady komunalne nie są zbierane i odbierane w sposób selektywny stawkę opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi podwyższa się do kwoty 80 zł miesięcznie od gospodarstwa domowego, gdy na danej nieruchomości zamieszkuje 4 osoby i więcej.”

wynika, że Uchwałodawca nie utożsamia pojęć "liczby mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość" i „gospodarstwa domowego”, gdyż osoby zamieszkujące nieruchomość nie muszą tworzyć ze sobą gospodarstwa domowego. Punktem odniesienia do określenia stawki

opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi jest liczba mieszkańców zamieszkujących daną nieruchomość.

Wobec powyższego zarzut naruszenia art. 6j ust. 2a w zw. z art. 6j ust. 2 ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach należy uznać za bezzasadny.

6. Z daleko posuniętej ostrożności procesowej - o ile zdaniem Sądu zaskarżone przepisy Regulaminu naruszają prawo – Organ wnosi o stwierdzenie nieważności tylko zaskarżonych przepisów, bowiem wniosek Skarżącego o stwierdzenie nieważności Regulaminu utrzymania czystości i porządku w Gminie Borkowice jest nieadekwatny i nieproporcjonalny do przedstawionych zarzutów Skargi i ich uzasadnienia. Stwierdzenie nieważności uchwały może nastąpić tylko wtedy, gdy uchwała pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym (wyrok WSA w Kielcach z dnia 20 lutego 2020 r. II SA/Ke 13/20 LEX nr 2924643. Za istotne naruszenie prawa, będące podstawą do stwierdzenia nieważności aktu, uznaje się takiego rodzaju naruszenia prawa jak: podjęcie uchwały przez organ niewłaściwy, brak podstawy do podjęcia uchwały określonej treści, niewłaściwe zastosowanie przepisu prawnego będącego podstawą podjęcia uchwały, naruszenie procedury podjęcia uchwały wyrok WSA w Olsztynie z dnia 18 lutego 2020 r. II SA/Ol 56/20 LEX nr 2786096, również wyrok WSA w Olsztynie z 18 lutego 2020r II SA/Ol 810/19 LEX nr 2783127, wyrok WSA w Gdańsku z dnia 13 lutego 2020 r. III SA/Gd 746/19 LEX nr 2784148. Żadna z tych sytuacji nie zachodzi w niniejszej sprawie.

Mając na uwadze powyższe Rada Gminy Borkowice wnosi i wywodzi jak wyżej.

Załącz.

1. odpis odpowiedzi na skargę
2. zaświadczenie o wyborze wójta
3. uchwała Nr XV/123/2020 w sprawie: udzielenia odpowiedzi na skargę Prokuratora Rejonowego w Przysusze w sprawie wyboru metody ustalania opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty
4. uchwała Nr IX/68/2019 w sprawie wyboru metody ustalenia opłaty za gospodarowanie odpadami komunalnymi oraz ustalenia wysokości stawki tej opłaty.
5. akta sprawy - skarga Prokuratora Rejonowego w Przysusze z dnia 30.03.2020r.

PRZEWODNICZĄCY RADY

Mirosław Długosz

